Avskrift av Kronob.l.hemb.förb. saml.

ACC. N:R. 4764

LUNDS UNIV. FOLKMINNES-ARKIV

Landskap: Småland *Upptecknat av:* Gunnar Johansson

Härad: Norrvidinge *Adress:* Finnagård, Rottne.

Socken: Söraby *Berättat av:* Olika personer

Uppteckningsår: 1932 *Född år* i

Uppteckningen rör sid.

Visor:

Petter Jönssons resa till det stora landet.....	1-3.
Edvards dödssång.	4-5.
Ester och Axel.	6-8.
Andersson, Pettersson, Lundström ...	9-10.
Alfred och Anna.	10-14.
Alfred och Alvhilda.	15-17.
En späd martyr	18-22.
Kråkenäsvisan.	22-23.
Kristina Nilssons visa.	24.
Fröken Agnes.	25-29.
Poesi.	30.
Ordspråk.	30-31.

31 sid.

Skriv endast på denna sida!

4764

Finnagård,Rottne den 7 mars 1932.

Lektor Herr Eric Elgqvist,Växjö.

Som svar på Kronobergs läns Hembygdsförbunds pristävlan i Smålansposten av den 21 dec i fjor.Har jag försökt uppteckna vad jag har hört berättas av mina föräldrar eller andra namngivna personer,i omstående ämnen,under förhoppning att Hembygdsförbundet möjligen kan finna något av värde för en Hembygdsforskning.

Med utmärkt högaktning
Gunnar Johanssom.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4764

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sånger.

Peter Jönssons resa till det stora landet i väster.

1. Och Peter Jönsson han såg i Nordiska landet,
att ämbetsmännen förstört det nordiska landet
Och då blev han ledsen och tänkte: jäkla anamma.
Jag tror jag kilar min väg och det med detsamma.

2. Han tog sin plunta och stoppa matsäck i kistan,
Och av polisen hans namn blev uppsatt på listan.
Ur venstra ögat han strök bort tåren med vanten.
Tog Gud i hågen och gav sig ut på atlanten.

3 Han ville bort till det stora landet i väster.
Där ingen kung finns och inga okristliga präster.
Där man får sova och äta fläsk och potatis,
och sen med flottet får smörja stövlarna gratis.

4 Där ingen länsman tör stötta bonden för pannan.
Där renat brännvin kan fås för sex styver kannan.
Där mera pengar finns, än loppor i Trosa;
Det ville Peter och dit styrde han sin kosa.

forts.

Skriv endast på denna sida!

4764

5 På skeppet stod han och höll sig för magen,
förty hans själ var av mycken ångest betagen.
det stod ej till att gå ned och lägga sig heller,
ty stormen blåser som bara hin när det gäller.

6 Ett gudslån(om man ej räknar oxstek och limpa.)
han ej fått i sig och vått han var som en simpa,
uti i sitt förskinn han utgöt hela sin suckan,
och snyfta bittert:Ack den som vore vid luckan.

7 I våta byxor han stod vid masten och lipa.
Det vat så halt och magen började knipa.
Då kom en båtsman tog Petter Jönsson i nacken,
liksom en hundvalp och slängde ner en i backen.

8 Där låg nu Petter och vattnet skvalpade om'en
Och själv han trodde hans sista timme var kommen,
men båtsman skratta och ropa in i hans öra.
Vad tusan har du på gelajen att göra.

9 Men stormen tystna och solen sken över skutan.
Då vakna Peter och trilla ner i kajutan,
han tog en långsup,tog två,kröp ner under täcket.
och på tre veckor han sen'ej syntes på däcket.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
2

4764

10. För när i Newyork på redden skutan låg inne,
kröp Peter fram;Ack men magerlagd som en finne.
men sorgsna blickar han mötte förskinnets stroppar,
och bad för Guds skull om några koleradroppar.

11 I Haslegården han slog sig ner vid sin kista,
och åt och drack så han kunde andan sin mista.
Så bar han kistan och alltihop till en jude,
som sa:Min herr firti talet kan jag Er bjude.

12 Men Peter Jönsson till hamneh styrde sin kosa,
och sen därpå reste han tillbaka till Trosa.
Och för skall solen spricka söndet i kanten.
Än Peter Jönsson far ut igen på atlanten.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3

4764

Edvards dödssång.

1. Farväl mitt hemland i fjällrik Nord
Nu Edvard kvader på utlänsk jord.
Sin dödssång modig i ungdomsår,
då dödens natt för hans åsyn står.

2 Farväl min fader min barndoms stöd,
som mig omhuldat i lust och nöd.
Din son dig sjunger en avskedssång,
så hän'från världen han styr din gång

3 Farväl min moder min forna tröst,
som för mig bett med sin kära röst.
När mitt framträder till Eder själ.
Då minnes Edvard, farväl, farväl.

4 Farväl du djupa, du falska hav
som en gång hotade bli min grav.
Min grav blir dalen dit fåglar slå
den gravens griftvall är himlen blå.

5 Farväl min hydda du fridens tjäll,
där trygg jag bodde så mängen kväll.
min vän du aldrig skall hysa få,
ej Edvard mera skall till dig gå.

Skriv endast på denna sida!

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

4764

6. Farväl Brynhilda jag vårdat dig,
i alla väder uppå din stig.
Men jordens glädje så snart förgår,
farväl du trogna i livets vår.

7. Farväl du usla,du grymma värld
ej ära vinner du med svärd.
Oskyldig plågad blir jag i dag.
likväl till döden med lugn går jag.

8. Min dödsstund nalkas med solens gång,
men jag vill sluta min död med sång.
Ja,jag vill sjunga med modig själ.
Nu jord,för evigt.Farväl,farväl.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

4764

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
6

Ester och Axel.

1. Så bister kall blåser aftonvinden,
om stuguknuten den sena kväll.
I stugan sitter så blek om kinden,
en liten flicka vid spisens häll.
Den vita hyn och de bleka dragen
de vittna tydligt om sjukdom,nöd.
Och hennes pappa han hela dagen,
för krogen glömt skaffa barnen bröd.

2. I kalla stugan vid fönstret sitter,
bror Axel skådande upp mot skyn.
Och mittets hägring än ljuv och bitter,
omväxlar snabbt för hans inre syn.
Fast tåren skymmer,hans blick han sjunger,
gråt icke Ester,min syster snäll.
Snart kommer pappa och då vår hunger,
skall fly sin kos,vi få mat i kväll.

3. Men minns du Axel då mamma levde,
hur annorlunda det var mot nu.
I kalla stugan vi ej behövde,
på pappa vänta,men kära du,

forts.

Skriv endast på denna sida!

lyft upp mig,sätt mig vid fönstret neder,
jag vill så gärna mot himlen se.
Där aftonstjärnan hon blickar neder,
kanhända mamma vill mot mig se.

4. Så mamma gjorde,jag minns så gärna,
då hon om kvällen mig sjöng till söms,
men lilla Axel där föll en stjärna,
då sade ofta min mamma ömt:
Att när en stjärna från himlen faller,
en själ förflytta till himlen opp.
När jag till slutet går hem,då faller
väl och en stjärna utur sitt lopp.

5. Men låt min bror i din famn få vila,
det är så kallt och jag är så trött.
Och Axel tager sin syster lilla,
uti hans armar hon vilar sött.
Han sitter tyst,liksom för att vakta,
och gungar syster,som slumrar ren
mot himlen blickar,då faller sakta
en stjärna ner ifrån himmelen.

6. En liten stjärna,så sade Ester
skall falla ner när jag gått till Gud,

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4764

Så tänkte brodern och skådar efter
och lilla syster har ren fått bud
se ögat brustit och bleka kinden,
ej mera fåras av sorgens tår
ej mera isas av kalla vinden.
Förklarad Ester för tronen står.

7. Den grymma fadern från krogen kommer
får se sin älskling ren kall och död.
då i hans själ väckes verklig ånger
till Jesus flydde han i sin nöd.
Nu aldrig mer han på krogen sitter,
men ofta böjd mot sin vandringsstav,
av ånger fäller han tåren bitter,
vid enkla korset på Esters grav.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
8

4764

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Andersson,Pettersson,Lundström och jag.

1. Vänner jag äger det kan jag bedyra,
ofta vi träffas i broderligt lag.
Vardag hon sällan består utav fyra:
Andersson ,Petersson,Lunström och jag.

2. Om politiken vi sällan hörs bråka,
ej nihilister få del i vårt lag.
Vi hava nog då varandra vi råka
Anersson,Petersson och jag.

3. När omkring bålen av punsch och madera
lustigt vi samlas att festa en dag.
Då om kalaset vi repartiserar,
Andersson, Petersson Lundström och jag.

4. Ha vi ej mynt,på varandra vi lita,
låna en hacka om kassan är svag,
få vi ej pengar så ta vi krita:
Andersson,Petersson,Lundström och jag.

forts.

Skriv endast på denna sida!

5. Supa oss fulla det göra vi sällan,
nycktra vi äro ej heller en dag,
utan vi äro så där mitt emellan:
Andersson,Petersson,Lundström och jag.

Alfred och Anna.

1. När matten kommer och bjuder vila,
då sköna Anna åt lunden ilar,
att möta Alfred i dalens lund,
han lovat komma i kvällens stund.

2. Hom var så glad och hon sprang så lätter,
sin barm hon full med små blommor sätter,
vid högra bröstet hon binder fast
med röda bandet en blomsterkvst.

3. I höga eken hörs gökens toner,
och lärkan sjunger i lindens kroner.
Och vinden spelar i varje blad,
för sköna Anna som vandrar glad.

4. I daln de unga ha stämt sitt möte,
där vilar hon sig i dalens sköte.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

4764

Där går hon längtande dalen om,
men ingen Alfred till henne kom.

5. Hon går i oro och längtans kvalen,
då höres ljuda ett skott i dalen,
samt hördes rysligt ett jämmerrop,
som trängde fram genom trädens hop.

6. Hon går att möta sin vän på vägen,
Men stannar genast bestört,förlägen,
liksom en bild hon förstenad stod,
Ty Alfred låg i sjö av blod.

7. Hon frågade,men hans röst var bruten;
Ack kära Alfred säg är du skjuten.
Hon dignar neder till blodröd famn,
men Alfred viskar blott hehnes namn.

8. Han vänligt räkte åt henne handen,
och sade:Nu snart så löses banden,
farväl min Anna nu skils vi åt.
Hon brister ut i en häftig gråt.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

9. Nu öppna såret ej mera blöder,
vid Annas bröst ligger Alfred döder.
Han ligger kallnad vid hennes barn,
Och om dess liv har hon lagt sin arm.

10. Vid Alfreds lik vakar Anna trogen.
Men mördarn ilar fram genom skogen.
Och ropar själv av förskräckelse;
jag haver mördat o ve o ve.

11. Det svåra kan han nu aldrig glömma.
Han går att Alfred för människor gömma,
och vandrar uppå den stig han flytt.
Men laddar först sin pistol på nytt.

12. Pistolen han nu mot bröstet vänder.
Men Annna fattade nu hans händer,
och ropte själv fast med sorgset mod,
hon sade:blod har nu flutit nog.

13. Av våda skottet sig själv avlossar,
Och blodet börjar ur såret forsa.
och Bernhard nu endast en suck nu hör
vid Alfred sida skön Anna dör.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

4764

14. Det sista skottet hör någon akta,
Där kommer mänskor från alla trakter,
båd små och stora från närmsta byn,
förskräckta,häpna för denna syn.

15. Mång flicka domnar och mister modet,
då månen speglar sig klar i blodet.
Då hördes icke en mänsklig röst.
Men vemodsklagan från varje bröst.

16. Hur sent det blev uti dystra kvällen,
blev Bernhard gripen och förd till sellen.
Ock smidd i bojor i detta val,
där härskar mörker förutan tal.

17. Han bittert gråter båd dag och nätter.
Och bleka kinder med tårar väter.
Sen gick han längtande dagen om,
till sent om sidor hans dödsdom kom.

18. En dag fångvaktaren han berättar;
I morgon Bernhard man dig avrättar.
Bered dig själv och bekänn ditt mord,
förän du göms i kalla jord.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

4764

19. Ja sa Bernhard och stilla gråter.
Nu vill jag dö och se Anna åter.
Ty han däruppe i änglaland,
skall ge förlåtelse med sin hand.

20. Och nästa morgon man Bernhard leder
till avrättsplatsen,han faller neder.
En blomsterkvast han i handen höll,
Och bilan höjdes hans huvud föll.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

4764

Alfred och Alvhilda.

1. I året artonhundra, ja det var nittitre
till kronans tjänst i Stockolm jag drog som ni fåt se.
jag bjöd farväl till hemmmet och sade till min vän:
kanske du har en annan förrän vi ses igen.

2. Men jungfrun grät och sade: Nej det skall aldrig ske,
hur långt du än vill resa, min allra käraste.
O stanna du helst hemma, och skänk mig ro och tröst.
De orden kom från hjärtat, från hennes unga bröst.

3. Jag reste och så kom ja, till Sveriges huvudstad.
jag glömde snart Alvhilda, och levde frisk och glad.
Två månader förgingo, så skrev ja henne till,
I brevet stod de orden, jag härom tala vill.

4. I dag Alvhilda skriver jag för sista gång till dig,
du söka må en annan och evigt glömma mig.
jag har en vän här valt mig, ty tiden var så lång.
Därför farväl Alvhilda, farväl för sista gång.

5. Alvhilda fick snart brevet, och grät och skrev allså:
Min vän, är det din mening, hur skall det med mig gå,

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
15

och kan du så mig glömma,som tro mig svurit har.
Nej det får alldrig hända,den sorg för bitter var.

6. Ty,jag har nu här hemma,en liten son så rar,
för hans skull vill jag bedja till dig,o,huld oss var.
O,skriv så snart tillbaka,och giv mitt hjärta ro.
och härmed vill jag ända,mitt brev i hopp och tro.

7. Jag läste hennes brev upp för alla på kasärn,
kopraler,artelrister,som äro landets värn.
Jag spe och skratt blott hörde,själv var jag full av hån,
jag gjorde spe av brevet,Alvhilda och dess son.

8. Men en kamrat inföll mig,som vid min sida stod:
Det brevet har den sorgsna skrivet med sitt mod,
och du gör synd mot henne,som trofast är mot dig.
Då kom en tår i ögat,på honom och på mig.

9. Jag satt mig till att skriva,den samma dag till svar,
och sände det till henne,som han mig bedåt har.
Mitt hårda hjärta banka,när jag skrev dessa ord:
Du får mig evigt glömma,på denna världens jord.

10. Nu hände sig en morgon,förrän reveljen bjöd,
Så kom ett brev från hemmet,Alvhilda din är död,

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
16

4764

och du bär största skulden,att han gick ur livet hä'n
ja grundligt har du syndat,mot Gud och mot din vän

11. Det sägs,när hon fått läsa ditt brev så fullt av hån.
då tog hon upp ur vaggan,sin lille kåre son,
smög skogsväg ned mot insjön,och där försvann hon platt.
i går den tolvte juni,en vacker sommarnatt.

12. Jag reste hem ,där fann jag ett brev vid trädets tot,
jag läste detta brevet,så fort jag tog det mot.
I allra sista raden hon skrivet dessa ord:
För din skull Alfred dör jag,som svikit mig på jord.

13. Att brevet talat sanning,det trodde knappast jag,
Dock sökte vi Alvhilda,långt innan det blev dag.
Så gick jag genom skogen och vid en klippig strand,
där låg ett lik Gud hjälp mig,jag drog det uppå land.

14. Nu vilar hon i graven,med barnet på sin arm,
det slumrar blitt i döden,allt vid sin moders barm.
men jag går genom livet min skummerfulla gång,
och härmed vill jag ända min sorgeliga sång.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
17

4764

En späd martyr.

1. Lyssna till jag vill berätta,
om en liten späd martyr,
som med Jesus i sitt hjärta
var ett ljus vid klippans fyr.
Hon i söndagsskolan lärde,
älska Jesus frälsaren
och hon sjöng med lust och glädje,
jag är glad Han är min vän.

2. Uppå krogen hennes pappa
sökte sin förnöjelse,
ibland Guds förgätna, slappa,
men som hemmet skövlade.
Och en dag då lilla Anna
sjöng en sång om frälsaren,
börja fadren svärja banna.
Anna vem har lärt dig den?

3. Den jag lärt i söndagsskolan,
svarar lilla Anna glad.
Där jag hört om Jesus kärlek
och om ljusa änglars stad

Skriv endast på denna sida!

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Om du,fadern vredgad säger
mer i söndagsskolan går
och dig sådan dumhet lärer,
jag helt visst till döds dig slår.

4. Söndag kom och Anna beder:
mamma säg får jag ej gå
till man kära söndagsskola,
och om Jesus höra få.
Under tårar modern svarar:
Gärna Anna får du gå,
men kom hem för'n pappa kommer,
han är drucken som du vet.

5. När hon ifrån skolan kommer,
fadern redan hemma är.
Frågar vredgad var hon varit.
Anna säger:pappa kär,
jag har hört om Jesu kärlek,
han och älskar pappa,men
vill ej pappa älska Jesus,
och gå med i himmelen.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

4764

6. Som ett skogens vilddjur ryter,
rusar fadern mot sitt barn,
slår det våldsamt,blodet flyter,
ingen skonsamhet han har.
Mor,han kommer in och tager,
barnet halvdött från hans hand.
Och i cellen drinkarn förres,
där han slås i hårda band.

7. I den sena natten vakar
modern över barnet sitt,
som på blodig bädd där slumrar,
snart från lidandet är kvitt.
nu hon vaknar viskar sakta,
mamma gråt ej,ty jag går
hem till barnavännen Jesus,
där jag min belöning får.

8. Jag min klädning,som blev blodig
när min pappa hårt mig slog,
vill ja ha och visa Jesus,
att jag visst för honom dog.
Hälsa pappa, när han kommer
ifrån krogen,att jag ber;
Att han möter mig hos Jesus,

Skriv endast på denna sida!

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
20

4764

och att han ej dricker mer.

9. Nu hon somnar, för att vakna
hemma hos sin bäste vän.
Men den arme drinkarns hjärta
rörs av avskedshälsningen,
i förtvivlans ljupa lågor,
tärd av avgrundsskogens brand,
lider han som skepp på vågor,
sjunker ned vid klippig strand.

10. I en nattlig dröm han såg sig
stå vid stranden av en flod,
som ej gick att komma över.
men på andra stranden stod,
med en blodig kjol i handen
lilla Anna vinkande,
Pappa kom till denna sranden,
jag vill pappa hos mig de.

11. Av en okänd man han föres
sakta över flodens brus,
till sin älskling och hon viskar:
Pappa här är fridens hus.
Det var Jesus som dig förde,

Skriv endast på denna sida!

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
21

han dig frälsar från allt ve.
Fadern vaknar och förstår att
Jesus frälsar syndare.

12. Såsom solens strålar bryter
genoms cellens galler in
Jesu frälsning,nåd och flyter
in i fångens själ och sinn.
Och om Jesu kärlek vittnar
mången här och jag tror också,
skall en gång i livets morgon,
Anna många kärvar få.

Kråkenäsvisan, (Kråkenäs i Gårdsby socken).

1. Jag gick mej ner uti gröna lunden
för att få höra uppå fåglasången.
Det var så härligt uti naturen
och fåglar spelade så förtjusande.
Tralalalalaa.Det var så härligt uti naturen,
och fåglar spelade förtjusande.

2. Det var väl fåglarna,som därpå hörde
och uti buskarna sig sakta rörde.
Det var väl vännen som sakta smyger,

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
22

4764

på gröna mattan,ibland liljor små.
Tralalalalaa.Det var väl vännen o.s.v.

3. Stäm upp fiolen låt toner ljuda
och uti valsen din sköna bjuda.
Vem har dig lurat?vem har dig lockat?
Säj,varför kommer du så sent i kväll
Tralalalalaa.Vem har dej lurat?o.s.v.

4. Min far och mor har mig strängt förmanat
att jag skall taga mina ord tillbaka.
Och inte skänka både hand och hjärta,
till en så fattig flicka som du är.
Tralalalalaa.Och inte skänka båd hand.o.s.v.

5. Tro inte du jag tar mina ord tillbaka
o lilla vännen så ömt försaka.
Fast du är fattig,men dock uppricktig,
för ärlig fattigdom bör ej försmås.
Tralalalalaa.Fast du är fattig.o.s.v.

6. Adjö min fader och farväl min moder,
adjö min syster och min kära broder.
Nu reser jag hem till lilla vännen,
som mig har älskat ifrån barndomen.
Tralalalalalalala.Som mig har älskat.o.s.v.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
23

4764

Kristina Nilssons visa.

1. Högt i Småland invid Växjö-trakten,
stod min vagga i ett uselt tjäll.
Där naturen uti fulla prakten,
strödde blommor på en mossig häll.
:,: Höga furor susa, läkan slår sin drill
skogens fåglar sjunga och jag lyssnar till.
Invid bäcken satt jag, mången, mången gång,
hörde siskans kvitter, trastens sång.:,:

2. Näckens hymn jag hörde sent på kvällen,
när som solen släckt sitt klara sken.
Därutav tog även jag modellen,
till en enkel men en kär fiol.
:,: Ljungby marknad ligger än i håg och sinn'
en förtrollad värld jag kommit in.:,:

3. Nu jag sjungit har i alla länder
i Paris där blev min lycka gjord.
Men kanhända tanken återvänder
hem till Sveriges gamla fosterjord.
:,: Höga furor susa, lärkan slår sin drill,
skogens fåglar sjunger och jag lyssnar till.
Invid bäcken satt jag, mången, mången gång.
hörde siskans kvitter, trastens sång.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

4764

Fröken Agnes.

1. Uti Holstein bor en adelsman så rik,
På guld och ära honom ingen lik.
En liten blomma växte vid hans hand.
Fröken Agnes,var den lilla blommans namn

2. Vid sjutton år hon sig trolovade.
med torparsonen Gustav,som hon älskade.
Men fadern grym han sad'till henne så:
Du skall ej mera till din Gustav gå.

3. Fröken Agnes uti sorgsna drömmar går,
i nattens timma ingen ro hon får,
fast rummet fint och uti siden klätt,
hennes sömn den flyr fast på spetsprydd bädd.

4. Du grymma öde varför blev jag född,
i kvalfylld längtan blev min tid förödd.
Varför blev jag utö dessa salar ställd,
där allting vittnar om både våld och väld.

5. Hon suckar och en tår på kinden rann,
varför blev jag ej fattig född som han.
Att vara glad och fattig vilken härlig lott,

Skriv endast på denna sida!

forts.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

25

4764

emot att rik ock mäktig,bo i gylline slott

6. Torparsonen Gustav jag ej glömma kan,
ett år förflutit sedan han försvann.
Ej ett ord till avsked icke ens en rad,
Kanske han funnit här sin tysta grav.

7. Eller har han stupat i en strid så het
utav armod,o, vem vet,vem vet.
Eller har han glömt den lilla flickan som,
till hemligt möte honom ofta kom.

8. Så hon tankfull satt uti kvällens stund.
Då hennes fader kom uppå hennes rum,
och sade:Agnes,nu din fader gläd
i nästa vecka uti brudstol träd.

9. I de nobla kretsar,uppå bal och fest,
stackars Agnes måsta vara med som gäst.
Hon dansar spelar fast än ingen ser,
att hjärtat blöder,fastän munnen ler.

10. Greve Reinhold var i går ned vid strand,
han anhöll då om min dotters hand.
Han är mäktig,bildad rik ock förnäm.
han kan ock bli för dig en verklig vän.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26

11. Hon bleknar rodnar utav idel harm,
fast hjärtat häftigt slog i fyllig barm.
Må han då själv anhålla om min hand,
min kärlek må han ta'om han det kan.

12. Hon bleknar först men fattar sedan mod.
Ja visst är han en vän för mig så god.
Men förlåt att jag mig icke gifta vill,
och alldrig hör jag greve Reinhold till.

13. Bortskämda barn,utbrister fadern vred,
vill du ej som andra följa tidens sed.
kanske snart att din frökens tid är slut,
din plikt det är att lyda utan prut.

14. Min plikt det är att lyda känslans röst,
en annan vän jag har uti mitt bröst.
Men bjud och mig jag glad i döden går
för den jag älskar sen mina barndomsår.

15. De kval hon led i nattens ensamhet
den strid hon stred,hon endast själv det vet.
Men innan fågeln bådar morgonstund,
hon klädd och färdig går till faderns rum.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16. Och sade: Fader tack och nu farväl,
förlåt att jag ej binda kan min själ.
Ock den missräkning som jag vållar er,
förlåt och ni får alldrig se mig mer.

17. Farväl mitt hem, du stolta borg
vars stolta murar gömma idel sorg.
Också farväl du min trogna lind,
en hälsning sänder jag med himlens vind.

18. Fröken Agnes vandrar sakta vägen fram.
Där möter henne en gammal man.
Han frågar Agnes var hon ämnar gå,
Söker du din Gustav nu att återfå.

19. Hon sade honom, ja, att endast jag
honom skall jag söka till min sista dag,
tills jag honom finner ock jag tryckas får
intill hans bröst liksom i unga år.

20. Han fattar Agnes lilla vita hand,
och sade, gå då ej från detta land.
Men följ mig, så skall jag dig visa än,
varsom han vilar nu din trogna vän.

forts.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
28

4764

21. Din fader greve så hård o,ve,
han ville ej mera din Gustav se.
Han sade:Den skall Agnes överge,
eljest bliver jag din mördare.

22. Men Gustav lika lungt till honom sa,
Gör som du vill,men vet att alldrig jag
er dotter lämnar förän hon det vill.
Men säkert hör hom ingen annan till.

23. Då stack han dolken uti Gustavs bröst,
där vilar han nu din hjätans tröst.
Men när som Agnes detta får höra av,
hon svimmar faller uppå Gustavs grav.

24. Men när som greven detta höra fick
han då genast till graven gick.
Men Agnes hade allredan dött,
nu vilar hon på Gustavs grav så sött.

25. Men greve Reinhold sade uti vredesmod,
till Agnes fader nu har du mördat nog.
jag hämnas skall de båda ungas död,
i cellen skall du spisa få ditt bröd.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
29

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
30

Även finns sångerna: Alfreds avsked och hemkomst., I stora staden London. Vingåkersvisan, men skickas ej utan på särskild begäran.

Poesi.

Jag vet utav blommor ett par
det skönaste jorden har.
Den ena är vänskap den skänker jag dig.
den andra är blomman förgät icke mig.

Ordspråk.

1. Andras fel gör ingen lag.
2. Det orätt fås, med sorg förgås.
3. Egna fel äro svåra att se.
4. Ingen föda utan möda.
5. Rik nog, den som nöjd är.
6. Viljan drager halva lasset.
7. Är slutet gott är alltimg gott.
8. Övning gör mästaren.
9. Av frukten kännes trädet.
10. Bättre en fågel i handen, än tio i skogen.
11. Blind höna, hittar också ett korn.
12. När katten är borta dansa råttorna på bordet.

forts.

Skriv endast på denna sida!

4764

13. Den intet gör, han intet har.
14. Små grytor, har också öron.
15. Morgonstund har guld i mun.
16. Det är inte guld, allt som glimmar.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
31